

ת"פ 14041/07/15 - מדינת ישראל נגד ד צ ש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14041-07-15 מדינת ישראל נ' ש(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ד צ ש

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד אסי בן - הרוש

ב"כ הנאשם: עו"ד טליה רם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(ב) לאותו החוק, וזאת במסגרת הסדר דיוני שנערך בין הצדדים במסגרתו תוקן כתב האישום.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת גרושים זה מזו כ- 8 שנים עובר להגשת כתב האישום ולהם ילדים משותפים שהם בגירים.

3. באישום הראשון מתואר, כי בתאריך 2.6.15, בשעת בוקר, התקשר הנאשם למתלוננת והשמיע לה תכנית רדיו שתוכנה היה ראיון בו דיברה חברה של אישה שנרצחה על ידי הגרוש שלה.

בתאריך 5.6.15, בשעות אחר הצהריים, הגיע הנאשם אל בית המתלוננת, דפק על דלת הבית, והמתלוננת, אשר שהתה באותה עת לבדה במקום, וראתה דרך עינית הדלת כי מדובר בנאשם, לא הגיבה לדפיקות. או אז התקשר הנאשם למתלוננת ואמר לה: "מה את חושבת שאם תהיי בשקט אני לא אדע שאת בבית?"

4. באישום השני מתואר, כי בעקבות האירועים המפורטים באישום הראשון, נעצר הנאשם וביום 8.6.15 הורה בית משפט השלום בירושלים על שחרורו ממעצר בתנאים שכללו, בין היתר, הרחקה ממקום מגורי המתלוננת ואיסור ליצור עמה קשר ישיר או עקיף למשך 90 ימים.

עוד טרם מועד זה חסמה המתלוננת את הטלפון של הנאשם באופן שמנע ממנו אפשרות ליצור עמה קשר טלפוני אל הטלפון הסלולארי שלה ואל הקו הביתי.

ביום 14.6.15 בשעה 11:20 שלח הנאשם לטלפון של המתלוננת הודעת טקסט באמצעות תוכנת "וואטסאפ" בה נכתב **"ר שאלתי פרפ אינק באים זיבה אפשר להדבר בשירותים או אמר רק במגע מיני ומנדוושקס לא נדבקים מסמיכה"** [השגיאות בכתב האישום המתוקן]. באותו ערב הנאשם גם התקשר פעמיים אל המתלוננת באמצעות הטלפון.

ביום 4.7.15 התקשר הנאשם אל שירות 144 של בזק, ביקש מספר טלפון בביתה של המתלוננת וביצע שיחת המשך אל הטלפון בביתה של המתלוננת. כאשר ענתה המתלוננת לטלפון פנה אליה הנאשם ואמר **"איפה הילדים המזדיינים שלך"**. המתלוננת ניתקה את הטלפון.

5. המאשימה הגישה, בהסכמת ההגנה, גיליון סיכום מחלה של הנאשם מיום 19.4.14 ממחלקה פסיכיאטרית בבית החולים הדסה עין-כרם, שם הוא מטופל, וכן מכתב מיום 27.7.15 מפרופ' בונה, רופאו של הנאשם.

המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה שבין 6 חודשי מאסר בפועל לשנת מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש הולם של שבעה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה, תוך שהדגישה את מצבו הנפשי של הנאשם, וטענה כי חרף הזמן הרב שחלף מאז גירושי בני הזוג, הנאשם עדיין מגלה יחס אובססיבי כלפי המתלוננת וממשיך להטריד אותה ולאיים עליה.

6. מטעם הנאשם הוגשה כראיה לעונש הודעתה של המתלוננת במשטרה מיום 8.6.15.

ב"כ הנאשם עמדה בטיעוניה על מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, אשר מצוי במעצר לראשונה בחייו. נטען כי המעשים בוצעו על רקע התקרבות שחלה בין בני המשפחה כולם בעקבות נישואיו של הבן, וכי המסרון שנשלח למתלוננת כמתואר באישום השני, הגם שמהווה הפרה של תנאי שחרור לא נעשה במטרה להפחיד או להטריד את המתלוננת, אלא כהמשך לויכוח נושן בין השניים בנושא שאליו מתייחסת ההודעה.

ב"כ הנאשם ביקשה לגזור על הנאשם עונש החופף את תקופת מעצרו עד כה, וכן להטיל עליו צו לטיפול מרפאתי.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר כי מעולם לא נהג באלימות כלפי המתלוננת חרף היותם נשואים, לדבריו, מזה כארבעים שנה, וביקש כי בית המשפט יקל בעונשו.

דין

8. עקרון מנחה בענישה הוא עקרון ההלימה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.
9. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם הוא תחושת הביטחון האישית של המתלוננת. המדובר בפגיעה כפולה שעוצמתה גבוהה; ראשית, בשל העובדה כי מדובר באיום ברצח אשר הופנה כלפי המתלוננת בצורה מתוחכמת אך מוחשית, תוך הקבלה בלתי נמנעת בין הנסיבות שאליהן התייחסה תוכנית הרדיו שהושמעה לה לבין נסיבותיהם האישיות של הנאשם והמתלוננת. עובדה זו הופכת את האיום על חיה של המתלוננת, אשר לווה בהגעה פיזית לביתה ימים אחדים לאחר מכן, לחמור.
- שנית, עוצמתה של הפגיעה בערך המוגן גבוהה בשל כך שגם לאחר שהמתלוננת הגישה תלונה במשטרה כנגד הנאשם ונאסר עליו ליצור עמה כל קשר, שב הנאשם והטריד את המתלוננת תוך הפרת תנאי השחרור שהוטלו עליו, לא פעם אחת אלא פעמיים, תוך שהוא עוקף בדרכים שונות את אמצעי ההגנה בהם נקטה המתלוננת על מנת למנוע מן הנאשם את האפשרות ליצור עמה קשר. בנוסף, העבירה של הפרת הוראה חוקית פגעה בערך החברתי של שמירה על סדרי השלטון והמשפט.
10. רמת הענישה הנוהגת בעבירות שבהן הורשע הנאשם נעה בית מאסר מותנה למאסר בפועל בן מספר חודשים הקרוב לשנה, ראו ת"פ (שלום כפר- סבא) 2140/09 **מדינת ישראל נ' אושרי אבישי** (11.1.10); ת"פ (שלום ראשון- לציון) 2727-06-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.1.14); ת"פ (שלום פתח- תקווה) 54810-03-14 **מדינת ישראל נ' גדי שרעבי** (4.8.14); רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08); ת"פ (שלום פתח-תקווה) 52391-05-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.11.13); ת"פ (שלום כפר- סבא) 23148-01-13 **מדינת ישראל נ' א.ד.** (1.11.13).
11. בהתחשב במידת הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות בנסיבות החמורות שבהן בוצעו, בטיבו של האיום המוחשי ובמעשים שבאו אחריו, וכן במדיניות הענישה הנוהגת ובעיקרון ההלימה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם כמתואר באישום הראשון נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ל-11 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה כמתואר באישום השני נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל בן מספר חודשים.
12. הנאשם בן 63, לחובתו הרשעה קודמת אחת משנת 2006 בעבירות היזק לרכוש במזיד ואיומים, בגינה נדון לעונש מאסר מותנה וקנס.
13. מתוך גיליון סיכום המחלה של הנאשם, אשר נכתב בחודש אפריל 2014, עולה כי הנאשם נישא למתלוננת בגיל צעיר ולאורך השנים עבד בעבודות שונות. מצבו הרפואי של הנאשם מורכב והוא סובל ממספר מחלות. מצבו הנפשי של הנאשם ידע לאורך השנים עליות ומורדות, ותלוי במידה רבה במידת שיתוף הפעולה שלו עם הטיפול. ברקע ישנה צריכת אלכוהול והתמכרות להימורים.

במכתב העדכון שנכתב על ידי רופאו של הנאשם לפני שבועות ספורים נאמר, כי מאז שחרורו של הנאשם מאשפוז אחרון, הוא מגיע לטיפול באופן לא סדיר, ונוטל תרופותיו לסירוגין. לאחרונה מצוי הנאשם במצב נפשי המתבטא באי שקט וחוסר גבולות, התפרצויות וקושי לשלוט בדחפים.

14. במסגרת נסיבותיו האישיות של הנאשם אשקול את הודאתו בכתב האישום, אשר נושאת עמה ממד משמעותי של נטילת אחריות על מעשיו, את מצבו הרפואי כפי שעולה מתוך המסמכים שהוגשו לי, אשר מקשה עליו את השהות במאסר ואת עברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירה דומה לזו שהורשע בה כעת, בשים לב לזמן שחלף מאז ההרשעה.

כן יש לתת משקל בלתי מבוטל לעולה מתוך גיליון סיכום המחלה בדבר מצבו הנפשי של הנאשם, אשר מצדיק מתן הדעת לשיקולים של הגנה על שלום הציבור, ושלומה של המתלוננת בפרט.

עוד אשקול את הדברים שנאמרו בהודעת המתלוננת אשר הוגשה כראיה לעונש, בנוגע לאופי היחסים בין השניים מאז פרידתם.

נסיבות אלה, שאינן קשורות בביצוע העבירה, מובילות למסקנה, כי העונש ההולם מצוי בחלקו האמצעי- תחתון של מתחם הענישה שנקבע.

15. לא אוכל ליתן צו לטיפול מרפאתי בעניינו של הנאשם, הגם שהדבר נראה נחוץ, וחרף העדר התנגדות לכך מטעם המאשימה, וזאת בהעדר סמכות בחוק.

16. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו של הנאשם, 6.7.15.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע וכן עבירת אלימות.

ג. חודש מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה של הטרדה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב-1982.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אלול תשע"ה, 19 אוגוסט 2015, במעמד הצדדים.